

INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2014-11-13
Besvaras senast
2014-11-28

Till klimat- och miljöminister Åsa Romson (MP)

2014/15:123 Klimatpolitiken inför toppmötet i Lima

Mellan den 1 och 12 december äger klimattoppmötet COP 20/CMP 10 rum i Lima i Peru. Klimat- och miljöministern samt ett antal riksdagsledamöter, inklusive undertecknad, kommer att delta. Mötet är det sista toppmötet innan klimattoppmötet i Paris nästa år, då ett nytt bindande klimatavtal förväntas komma till stånd. Sverige kan förhoppningsvis spela en pådrivande roll för att vi ska få ett ambitiöst och rättvist avtal som garanterar att klimatförändringen inte blir okontrollerad och farlig.

Det bästa sättet att säkerställa att bra avtal kommer på plats är att enskilda medlemsländer går före och skärper sina inhemska klimatambitioner. Hittills har vi inte sett att den nya regeringen lagt förslag om högre klimatmål, utan ligger kvar på den tidigare regeringens mål om minskade utsläpp med 40 procent till 2020. Vänsterpartiet föreslår att Sveriges klimatmål höjs till minus 52 procent och att allt ska göras på hemmaplan.

Jag vill också påminna om löftet från klimattoppmötet i Köpenhamn där de rika länderna utlovade 100 miljarder US-dollar årligen i klimatfinansiering till utvecklingsländerna. Jag välkomnar att regeringen nu lovar 4 miljarder kronor till FN:s gröna klimatfond. Men pengarna är inte helt nya och additionella, utan tas från den ordinarie biståndsbudgeten. Vänsterpartiet vill ha ett klimatbistånd som helt och hållet är finansierat med nya och additionella medel. Vi vill också att Sverige ska vara pådrivande för att skapa nya kreativa finansieringskällor som både ger klimatnytta och intäkter till de FN-baserade klimatfonderna.

Industriländerna (Annex 1-länderna) har åtagit sig att överföra ny modern teknik till utvecklingsländerna i syfte att minska utsläppen. Jag har tagit del av utkastet till EU-position inför COP 20 samt den svenska regeringens ståndpunkter och noterar bristen på konkreta förslag på tekniköverföring till utvecklingsländerna (icke-Annex 1-länderna) både i EU-slutsatserna och i den svenska positionen. Ett center för tekniköverföring har visserligen inrättats (CTCN i Köpenhamn), men det saknas konkreta politiska initiativ för att underlätta tekniköverföringen. Sverige borde ta sådana initiativ och driva på EU och andra industriländer så att en storskalig tekniköverföring kan komma till stånd. Det skulle bland annat kunna göras genom en reform av bestämmelser kring patent och immaterialrätt på vissa utvalda miljötekniker.

I utkastet till EU-slutsatser inför toppmötet tas jämställdhet upp som en viktig

dimension för både utsläppsminskningar och anpassning (punkt 21). Det är mycket positivt. Kvinnors delaktighet i klimatarbetet är en förutsättning för lyckade och långsiktiga lösningar på klimatproblemet. Sverige måste därför se till att jämställdheten lyfts upp på toppmötet och blir annat än bara en läpparnas bekännelse.

Med anledning av det ovan anförda vill jag fråga klimat- och miljöminister Åsa Romson:

1. Avser klimat- och miljöministern att verka för skarpare klimatmål i Sverige till 2020?
2. Avser klimat- och miljöministern att verka för nya finansieringskällor till FN:s klimatfonder, och i så fall vilka?
3. Avser klimat- och miljöministern att verka för att lagar och bestämmelser kring patent- och immaterialrätt reformeras för att underlätta tekniköverföring?
4. På vilket sätt avser klimat- och miljöministern att driva jämställdhetsfrågorna på klimattoppmötet?

.....
Jens Holm (V)

Överlämnas enligt uppdrag

Anders Norin